

UDENRIGSMINISTERIET

**Samrådsspørgsmål B om israelske nedrivninger på Vestbredden.
Åbent samråd den 21. december 2021 kl. 8.45.**

Til:
Udenrigsministeren
Enhed:
MENA
Dato:
15-12-2021
Sag: 2021-

TALEPUNKT

Tak for muligheden for at svare på spørgsmålene om den israelske bosættelsespolitik i forhold til Vestbredden og dens konsekvenser for de palæstinensiske indbyggere. Spørgernes fokus er på nedrivninger, tvangsforflytninger og bosættervold og regeringens holdning hertil.

Det er vigtige spørgsmål, og jeg har set frem til at drøfte dem i dag. Jeg vil gerne starte med at gentage regeringens helt klare holdning til den israelske bosættelsespolitik: De israelske bosættelser på Vestbredden er ulovlige og underminerer muligheden for en tostatsløsning.

Vi har gennem den seneste tid været vidne til en bekymrende tendens i form af nye bosættelsesplaner og stigende bosættervold. Det udtrykte jeg også bekymring over i en nylig telefonsamtale med min israelske kollega, Lapid. Ligesom vi løbende gør dette klart for de israelske myndigheder. Handlinger, der følger af bosættelsespolitikken, såsom nedrivninger, tvangsforflytninger og konfiskeringer af palæstinensisk ejendom, betragter regeringen og EU ligeledes som værende i strid med folkeretten.

Derudover udgør voldelige overgreb begået af israelske bosættere mod civile palæstinensere et stort og voksende problem. FN rapporterer her i 2021 om det højeste antal hændelser, siden man begyndte at indsamle data i 2012. Det er en dybt bekymrende udvikling, som Israel aktivt bør bidrage til at forhindre. Det er således regeringens og EU's holdning, at de israelske myndigheder har et ansvar for at beskytte palæstinensere i de besatte områder, stoppe volden og retsforfølge voldsudøverne.

Regeringens position er således fuldstændig klar og i tråd med EU's politik i spørgsmålet om den mellemøstlige fredsproces, som der heldigvis også er bred enighed om i Folketinget.

* * *

Når vi mere specifikt ser på område C på Vestbredden, er Danmarks og EU's politik, at fastholdelsen af palæstinensisk tilstedeværelse i området er afgørende for levedygtigheden af en fremtidig palæstinensisk stat. Område C udgør mere end 60 pct. af Vestbredden og indeholder landområderne med det største potentiale for palæstinensisk udvikling, herunder hovedparten af palæstinensiske landbrugs- og græsningsarealer.

I mellemtiden er vi desværre vidne til, at Israel fastholder sine omfattende restriktioner for palæstinenserne bevægelsesfrihed og anvendelsen af landområder på Vestbredden til veje for bosættere, træningsområder for de israelske sikkerhedsstyrker, naturreservater og så videre.

Disse restriktioner begrænser palæstinenserne adgang til og udvikling af de palæstinensiske områder betydeligt. Samtidig er det nærmest umuligt for palæstinensere at få byggetilladelser i område C.

Det er derfor et mål for Danmark og EU at forbedre palæstinensisk adgang til og udvikling af område C. Det tager den nye strategiske ramme for Palæstina 2021-25 højde for med sit fokus på bl.a. marginaliserede lokalsamfunds rettigheder og fremme af økonomisk udvikling og jobskabelse.

Vi støtter bl.a. palæstinensiske lokalsamfund via skabelsen af bæredygtige og anstændige jobs inden for landbrugs- og fødevarer sektoren. Vi støtter også konstruktion og opgradering af infrastruktur såsom veje og elektricitetsforsyning sammen med EU.

Når det gælder konkrete spørgsmål om humanitær adgang på Vestbreddens område C og konsekvenser af nedrivninger og konfiskeringer, er der samtidig ingen tvivl om, at vi står stærkere sammen i et donorfællesskab end hver for sig.

Som medlem af West Bank Protection Consortium, der er en sammenslutning af donorer engagerede i område C, søger Danmark derfor sammen med de øvrige medlemmer at skabe et fælles pres på Israel for at få nedrivninger og konfiskeringer af palæstinensisk ejendom på Vestbredden indstillet.

Det gælder situationen i forhold til beduinsamfundet Humsa al B'qaia. Danmark deltog i november 2020 sammen med medlemmerne af West Bank Protection Consortium og flere andre landes diplomatiske repræsentanter i et fælles besøg i Humsa for at markere vores modstand mod nedrivningerne og ødelæggelserne. Ligesom vi offentligt kritiserede den israelske fremfærd. Vi følger fortsat situationen i beduinsamfundet tæt.

West Bank Protection Consortium udgøres af Belgien, Danmark, EU, Finland, Frankrig, Irland, Italien, Luxemburg, Spanien, Sverige, UK og nu også Tyskland, som blev indlemmet tidligere på året. Jeg er ikke i tvivl om, at en fælles og koordineret indsats fra denne solide donorkreds gør større indtryk på israelske myndigheder, end hvad vi kunne opnå alene fra dansk side.

Af samme grund har vi mere end tredoblet det danske bidrag til konsortiets arbejde med juridisk bistand i det nye bilaterale program. Det har vi gjort, fordi data viser, at det virker. Gennem vores støtte til Konsortiets arbejde med juridisk bistand har vi bidraget til, at cirka 8.000 personer, heraf næsten halvdelen kvinder, har undgået at blive gjort hjemløse som følge af Israels nedrivninger i område C.

* * *

Vold udøvet af israelske bosættere udgør som nævnt et stigende problem. Det viser tallene fra FN tydeligt.

Voldelige handlinger begået af bosættere omfatter både angreb på personer og ødelæggelse af privat ejendom, infrastruktur og palæstinenserens levebrød. Ud over den direkte skade er bosættervolden også med til at skabe et miljø, hvor palæstinensere af frygt undlader at dyrke deres jord, og hvor børn forhindres i at gå i skole. Det er helt uacceptabelt.

Dansk udviklingsbistand i form af støtte til palæstinensiske landbrug har to gange i 2021 været udsat for hærværk begået af israelske bosættere. Bl.a. blev flere tusinde nyplantede mandeltræer ødelagt ved landsbyen Deir Nidham nord for Ramallah i april i år. Herudover blev næsten 1000 nyplantede mandeltræer og 800 meter hegn ødelagt ved landsbyen Sebastia i oktober.

De to tilfælde er dybt bekymrende. Dels fordi de er del af et større billede, hvor omfattende chikane af palæstinensere i område C øger risikoen for, at familier og landsbyer tvinges til at forlade deres hjem og jord. Dels fordi danske skatte kroner er gået tabt.

Og når vi oplever tilfælde, hvor de israelske sikkerhedsstyrker har undladt at søge at forhindre angreb fra bosættere, selv om de havde mulighed for det, er det meget alvorligt. Og så må vi rette blikket mod de israelske myndigheder.

Forsvarsminister Benny Gantz har fordømt de seneste angreb, og udenrigsminister Yair Lapid har i forbindelse med et særligt voldsomt angreb i september udsendt et tweet, hvor han kaldte volden for terror og opfordrede til, at gerningsmændene blev retsforfulgt.

Det er for så vidt positivt. Men der er ingen tvivl om, at der er behov for endnu mere konkret og tillidsskabende handling fra israelsk side, hvis udviklingen skal vendes.

Jeg er meget bekymret for, at problemet vil vokse, hvis den israelske regering ikke handler, og at risikoen for modangreb mod israelske styrker og bosættere også vil stige. Danmark har sammen med ligesindede lande fokus på at adressere bosættervold. Der anvendes flere diplomatiske værktøjer, herunder feltbesøg for at skabe opmærksomhed, og kritisk dialog med de israelske myndigheder og den israelske regering.

Jeg tog emnet op under min samtale med min israelske kollega tidligere på efteråret, ligesom vi løbende gør det i de diplomatiske kontakter med den israelske regering. Senest rejste vi tidligere i december emnet over for myndighederne i Israel.

* * *

Jeg vil gerne til sidst slå fast, at alle de ovennævnte problemstillinger jo ikke mindst kommer af, at vi fortsat ikke har en løsning på konflikten mellem Israel og Palæstina.

Her er det centralt, at EU bidrager aktivt og gerne i tæt dialog med USA for at fremme konstruktive forhandlinger om en fredsløsning. Det vil vi fra dansk side fortsætte med at bakke op om.

Ligesom vi vil fastholde den kritiske dialog med Israel om alle de elementer, som underminerer muligheden for en fredsløsning, herunder bosættelser, nedrivninger, bosættervold, mv. Tilsvarende vil vi i dialogen med palæstinenserne fortsætte opfordringerne til at håndtere væsentlige udfordringer for en fredsløsning, navnlig behovet for afholdelse af valg og intra-palæstinensisk forsoning.

Det er samtidig vigtigt at holde sig det grundvilkår for øje, at det i sidste ende er parterne, som skal forhandle. Og det kræver forhandlinger i god tro om en retfærdig og varig løsning på konflikten, med konstruktiv hjælp fra alle relevante og nødvendige aktører.

Tak for ordet.